

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Telefónica Czech Republic, a. s.**, se sídlem Praha 4, Za Brumlovkou 2, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 12. 2012, č.j. ÚOHS-R316/2012/HS-23946/2012/320/HBa, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 12. 2012, č.j. ÚOHS-R316/2012/HS-23946/2012/320/HBa, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal ke Krajskému soudu v Brně žalobu proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 12. 2012, č.j. ÚOHS-R316/2012/HS-23946/2012/320/HBa, kterým byla změněna část 1 výroku č. I rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2012, č. j. S 1/03-1263/2012/810/ŠVI, tak, že se žalobci ukládá pokuta ve výši 91 909 700,- Kč (prvostupňovým rozhodnutím uložená pokuta byla ve výši 93 108 600,- Kč). Pokuta byla uložena žalobci podle § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 1. 6. 2004, (dále též „ZOHS“), za porušení § 11 odst. 1 ZOHS popsané ve výroku č. I rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 19. 1. 2004, č.j. R 20/2003, jímž byla změněna výroková část 1 rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2003, č. j. S 1/03-3250/03-ORP.

Spolu se žalobou se žalobce domáhal toho, aby soud přiznal jeho žalobě odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnil tím, že by neprodlený výkon rozhodnutí znamenal pro žalobce značnou újmu, neboť by ztížil naplňování jeho podnikatelských

záměrů. Poukázal konkrétně na to, že se účastní výběrového řízení za účelem udělení práv k užívání rádiových kmitočtů (tzv. digitální dividendy) k zajištění veřejné komunikační sítě vyhlášeného Českým telekomunikačním úřadem. Pravidla výběrového řízení žalobci neumožňují s jistotou předvídat, kdy bude výběrové řízení ukončeno, ani kdy a v jaké výši budou muset být zaplaceny částky za přidělení práv. Není však vyloučeno, že k ukončení dojde během několika týdnů. Úspěšný uchazeč bude muset zaplatit částku za přidělení práv do 15 dnů ode dne, kdy k tomu bude vyzván. Žalobce tedy musí mít k dispozici značnou částku disponibilních prostředků. Zároveň žalobce v prvním pololetí 2013 vynaloží částku cca 900 mil. Kč na obnovu a rozvoj mobilní sítě a částku 1,5 mld. Kč na obnovu a rozvoj jiných částí infrastruktury. Žalobce upozorňuje, že zůstatek jeho peněžních prostředků na konci roku 2012 činil pouze 2,4 mld. Kč. V případě neprodleného placení pokuty tak bude muset žalobce chybějící prostředky doplnit formou externího financování, čímž mu vzniknou další náklady. Žalobce rovněž poukázal na to, že předmětné správní řízení trvá již více než deset let. Domnívá se, že odložení placení pokuty do doby, než bude zákonnost postupu žalovaného potvrzena i správními soudy, je přiměřené.

Žalovaný se přes výzvu soudu k žalobcovu návrhu nevyjádřil.

Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s.ř.s.“) ve znění účinném od 1. 1. 2012 soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nová právní úprava, účinná od 1. 1. 2012, klade na intenzitu újmy, která má žalobci výkonem správního rozhodnutí hrozit, k tomu, aby mohl být jeho žalobě přiznán odkladný účinek, výrazně nižší požadavky. Namísto újmy „nenahraditelné“, která byla požadována podle s. ř. s. účinného do 31. 12. 2011, je požadováno, aby se jednalo toliko o újmu „nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám“. Stále však platí, že přiznání odkladného účinku žalobě je institut mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí předtím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží, že by mu neprodleným výkonem hrozila újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. (tj. újma větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám), ovšem za předpokladu, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s veřejným zájmem.

Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy při rozhodování o přiznání odkladného účinku stíhá žalobce (viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23.10.2003, sp. zn. 52 Ca 9/2003, publikované ve Sb. NSS pod č. 87/2004). Má-li mít žádost úspěch, musí žalobce tvrdit a doložit, v čem spatřuje újmu, přičemž tato újma

musí být v příčinné souvislosti s nastalými účinky právní moci rozhodnutí, tj. s výkonem rozhodnutí či jinými právními následky z něj plynoucími.

V daném případě (kdy má žalobce platit pokutu, která je příjmem státního rozpočtu) má soud za to, že žalobcovy důvody, které pro přiznání odkladného účinku uvádí a dokládá (tj. že by musel omezit plánované investice, případně si peníze půjčit, čímž by mu vznikly další náklady), jsou pro přiznání odkladného účinku dostatečné. Je totiž zřejmé, že újma, která žalobci neprodleným zaplacením pokuty hrozí, je nepoměrně větší než újma, která může vzniknout jiným osobám neprodleným nezaplacením. Soud má totiž za to, že neprodleným nezaplacením pokuty nehrozí jiným osobám žádná konkrétní újma; toliko nebude do státního rozpočtu neprodleně zaplacená částka ve výši pro žalobce jistě významné (více než devadesát milionů korun českých), současně však ve výši pro státní rozpočet poměrně zanedbatelné. Státní rozpočet přitom o tuto částku nepřijde (samozřejmě pokud napadená správní rozhodnutí ob stojí), neboť žalobce po skončení soudního přezkumu bude povinen pokutu uhradit.

Soud se přitom ztotožňuje se žalobcem v tom, že je v daném případě namístě, aby zaplatil pokutu skutečně až v momentě, kdy správní soud potvrdí zákonnost její výše. V daném případě totiž bylo správní řízení zahájeno v roce 2003 a následně bylo rozhodnutí žalovaného podrobena několikrát soudnímu přezkumu, a pokuta byla (naposledy) pravomocně uložena až na sklonku minulého roku.

Ve prospěch závěru o přiznání odkladného účinku žalobě je i hrozba komplikací, které jsou spojeny s případným vrácením zaplaceného nedoplatku žalobci spolu s úroky za situace, kdy je správní rozhodnutí zrušeno jako nezákonné. Jinak řečeno, pokud by žalobce zaplatil uloženou částku ihned a správní rozhodnutí by bylo následně soudem zrušeno, byla by žalobci vrácena nejen zaplacená pokuta, ale též i příslušné úroky za dobu, kdy byla tato částka žalobci neoprávněně zadržena. Soud tedy uzavírá, že újma, která žalobci neprodleným výkonem rozhodnutí hrozí, je pro přiznání odkladného účinku jeho žalobě postačující.

Přiznání odkladného účinku v daném případě není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť nedojde-li ke zrušení správního rozhodnutí, bude mít žalobce povinnost pokutu po skončení soudního řízení zaplatit.

Vzhledem k výše uvedenému má soud za to, že byly splněny všechny podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s.ř.s., a proto přiznal žalobě odkladný účinek. Podle § 73 odst. 3 s.ř.s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky žalobou napadeného rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11.3.2013

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová